

Den danske Stjerne

NR. 5
109. ÅRGANG
MAJ 1960

DEN *danske* **STJERNE**

Organ for JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Nr. **5**

MAJ 1960

109. ÅRGANG

INDHOLD

Fra missionens præsidentskab	155
Joseph Smith - Kilden til hans kundskab	157
Månedens spørgsmål	160
»Hvad omvendelse har betydet for mig«	163
Moders Dag	166
Aarhus grens sangkor	167
Fra åbningen af Rønne kirke	168
Dødsfald i Amerika	169
G. U. F.	170
Hvad kan vi gøre for Kirkens fremgang	170
Kvindelig Hjælpeforening	171
Primary	173
Søndagsskolen	174
Kredslærerindernes budskab	177
Kredslærernes budskab	179
Personlige nyheder fra nær og fjern	180

Den danske Stjerne udkommer den 1. i hver måned og abonnementsprisen (incl. porto) er kr. 8,50 i Danmark og \$2.00 i U.S.A. Betaling kan ske gennem postgiro 333.38 til **Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, Priorvej 12, København F.**

Levi B. Thorup, missionspræsident, ansvarh. redaktør
Mary Kaiser, redaktør

Fra missionens præsidentskab

Jesu Kristi Kirke omfatter al sandhed, og der er mange smukke ting i livet, som vi kan nyde af fuldt hjerte i erkendelse af, at alt det gode, vi gør mod andre eller siger til andre, gør vi mod vor Fader i himlen.

En af de smukke skikke, som bliver brugt verden over, er at en bestemt dag er blevet fastsat til at hædre vore modre personligt og moderskabet i almindelighed, og dette er meget passende, fordi moderskabet er en ære og et ansvar, der er givet til kvinder af vor Fader i himlen, så hans hensigter kan blive fuldbyrdet.

Moderskabet udgør det største enkelte privilegium, der er givet til kvinder, og giver dem et ansvar lige fra deres tidligste barndom til at leve således, at de kan fuldbyrde dette ansvar med ære.

Opfyldelsen af dette vigtige kald kræver den yderste grad af kærlighed, tålmodighed, forståelse, offer, tilgivelse, loyalitet, hengivenhed og mange andre gudgivne dyder, og de fleste mødre påtager sig dette ansvar på strålende måde, og det er derfor passende, at vi vier en dag til deres ære, såvel som til at vie vort liv til at leve således, at vi kan gøre dem ære.

Livets erfaringer har fået mig personlig til at blive klar over, at hyldesten til moderskabet kan udtrykkes på flere måder, og dog skaber vi mange gange, i ubetænksomhed, sorg og anger i de kvinders hjerter, som vi glemmer at tænke på på denne vidunderlige dag.

Ingen kan i vort hjerte erstatte den kvinde, som var villig til at gå ned i dødens skyggedal, for at vi kunne få liv, hun, vor moder, ærer vi i sandhed. Men der er andre, som også fortjener vore tanker.

Tænk på de kvinder, som lever et rent liv, bestemt på at fuldbyrde det himmelsendte ansvar, men som efter at de er blevet gift opdager, at de af grunde, de ikke er herre over, bliver nægtet dette privilegium. Disse vidunderlige kvinder lever et sorgfuldt liv, ønsker, søger og stræber efter denne den største velsignelse. Kvinder, som ville blive vidunderlige mødre, men ikke

er blevet hædret med at blive det. Moders Dag bliver for dem en erindring om de glæder, de har længtes efter, og som er nægtet dem, og mange af dem bliver grædende hjemme på denne dag og stiller stadig sig selv det spørgsmål, som ikke er til at svare på — hvorfor? Mit hjerte går til sådanne kvinder, og jeg vil gerne overfor dem udtrykke som min overbevisning, at hvis de fortsat vil være trofaste og med mod bære deres ensomhed, vil vor Fader i himlen, som kender og forstår hensigten med alle ting, en dag belønne dem, og de skal modtage enhver velsignelse, som kommer med moderskabet. Må vi alle huske disse ædle kvinder på denne dag og gøre alt, hvad vi kan, for at give dem trost og opmuntring.

En anden moder, som altfor ofte bliver glemt eller overset på denne dag, er den vidunderlige kvinde, som, skønt hun er nægtet det privilegium at føde børn, dog under forskellige omstændigheder, som f. eks. sygdom og dod, påtager sig moderskabets kappe og giver nogle af Guds børn al den kærlighed, tålmodighed, forståelse, offer, tilgivelse, loyalitet og hengivenhed, som andre mødre giver. Disse modige kvinder går også gennem livet med et blodende hjerte, en hemmelig, indre smerte eller længsel, som kun få forstår eller påskønner, og altfor ofte bliver de overset og ikke påskønnet, når vi hædrer vore mødre. En sådan »mor nr. 2« har jeg haft den største del af mit liv, og selv om hun aldrig kan erstatte de følelser, jeg har i mit hjerte for min moder, skylder jeg hende stadig en sådan taknemmelighed, kærlighed og respekt, at jeg aldrig tilstrækkelig kan udtrykke den eller gengælde den.

Lad os med disse tanker i sinde gøre denne dag til en dag, hvor vi ikke blot hædrer vore mødre, men en dag, hvor vi viser respekt for moderskabet — således at vi samtidig med, at vi gør alt, hvad der er muligt, for at vise vor taknemmelighed til vore vidunderlige, uerstattelige mødre, også rækker en taknemmeligheds hånd til alle kvinder, som livet igennem ved et rent, eksemplarisk liv og ved modigt at påtage sig den kappe, som livet bringer dem, har gjort og stadig gør deres yderste for at hædre og ophøje moderskabet.

Levi B. Thorup, missionspræsident.

JOSEPH SMITH

.... kilden til hans kundskab

»Joseph Smith var i sandhed de sidste dages udvalgte profet.«

Af Præsident David O. McKay.

For et hundrede og fyrretyve år siden forkyndte Joseph Smith, den gang blot en dreng på 14-15 år, at han som svar på oprigtig bøn havde modtaget en åbenbaring fra Gud. Hans forkyndelse

var enkel, men positiv, og han var overrasket, da menneskene tvivlede på dens sandhed. For ham var hans påstand kun konstateringen af en simpel kendsgerning. For den kristne verden viste den sig at være et lynglimt, som, idet det slog ned, svækkede deres religiøse struktur fra tinden til grundvolden.

To vigtige bestanddele i hans første budskab var følgende: For det første, at Gud er et personligt væsen, der meddeler sin vilje til mennesket, og for det andet, at ingen trosbekendelse i kristendommen havde den sande frelsens plan. I virkeligheden var »trosværdighederne en vederstyggelighed« i Guds øjne. Og deres »lærere« udgav »menneskenes bud for lærdomme, som har gudommelighedens skin, men fornægter dens kraft«.

Med hensyn til det dristige i påstanden - som en ukvalificeret fornægtelse af den forudgående rettroenhed - som en udfordring til præsterne, står denne forkyndelse

delse fra en lyshåret, blåøjet ung mand uden paralleler siden Jesus af Nazarets dage. Ikke engang Luthers udfordring i Worms er undtaget, thi hans inspirerede arbejde var først og fremmest kun at rense kirken for korrupte skikke, medens Joseph Smith fornægtede trosbekendelserne som uautoriserede og mange af deres lærdomme som absolut falske.

Resultatet af hans erklæring var hans øjeblikkelige afstandtagen fra den religiøse verden. I løbet af meget kort tid fandt han sig selv stående alene.

Alene - og ukendt med sin tids lærdomme og filosofi.

Alene - og uskolet i kunst og videnskab.

Alene - uden nogen filosof til at belære sig, uden præst til at vejlede sig.

Ganske enkelt og venligt havde han skyndt sig til dem med sit strålende budskab, i vrede og foragt vendte de sig fra ham med ordene: »..... at sådant noget som syner og åbenbaringer ikke fandt sted i disse dage, da alt sådant var ophørt med apostlene, og at sådanne ting ikke ville ske mere.«

Han var således alene om at indskibe sig på den religiøse tankes store hav, da han havde afslået alle de kendte fartøjer, man kunne sejle med, og aldrig havde bygget eller blot set et blive bygget selv. I sandhed, hvis han var en bedrager, ville den bark, han kunne bygge, blive en ubearbejdet og grov bark.

På den anden side ville menneskene, hvis det, han byggede, besad egenskaber og fortrin, der lå

over, hvad lærde professorer og filosoffer havde givet verden i de forløbne hundreder af år, være tvunget til at sige i overraskelse: »Hvorfra har denne mand sin visdom?«

Det ville så sige, at skønt han syntes alene, var han kun alene som Moses på Sinai var det, som Jesus på Oliebjerget var det. Som med Mesteren, således var det med Profeten: Hans belæringer kom ikke gennem menneskelavede kanaler, men direkte fra Gud, kilden til al intelligens. Han siger: »Jeg er den rå sten. Lyden af hammer og mejsel hortes aldrig fra mig, for Herren tog mig i hånden. Jeg ønsker alene himlens lærdom og visdom.«

Resultatet af denne guddommelige vejledning var vished om retskaffenheden af det, han lærte folk, og frygtløshed til at forkynde det. Når Joseph Smith fremsatte en læresætning, lærte han folk den med myndighed. Det var ikke spørgsmålet om, hvorvidt den stemte med menneskets tanker eller ej, om den var i harmoni med de lærdomme, som de ortodokse kirker fremsatte, eller om den var i direkte modstrid med dem. Det, der blev givet ham, gav han videre til verden uanset om det var i overensstemmelse eller uoverensstemmelse med, i harmoni eller disharmoni med kirkernes tro eller menneskehedens hidtidige standarder. Det er interessant såvel som gavnligt at se, hvorledes vore dages tanker harmonerer med det, han for over et århundrede siden belærte folk om med stor autoritet. Den vejledende ånd i

hans liv var åbenbar lige fra begyndelsen og harmonerer med den vidunderlige forkyndelse, som Gud havde talt til ham. Med hans egne ord lyder det således: »Hvad Gud kræver er rigtigt, ligegyldigt hvad det er, skønt vi måske ikke kan se grunden dertil før længe efter, at begivenhederne har fundet sted.«

Hans påstand om åbenbaring fra Gud lader, når den er stadfæstet, ingen tvivl med hensyn til hans myndighed til at organisere Kristi Kirke på jorden, og til med myndighed at administrere dens principper og ordinancer. Således var der lige fra begyndelsen af dette store sidste dages værk lagt den urokkelige hjørnesten til Kristi Kirke i denne uddeling, det vil sige myndighed til at handle i Jesu Kristi navn i sager, der vedrører hans Kirke.

Hans lærdommes overensstemmelse, som Frelseren og hans apostle forkyndte, det fornuftige i hans påstand om, at mænd må kaldes af Gud for at virke i de sager, der angår Gud, Kirkens fuldstændige organisation, dens styreform, love og vidunderlige tilpasning til den menneskelige families fornødenheder og fremgang - disse og mange andre faser af dette store sidste-dages

værk får, selv om det kun tildels forstås, tænkende personer til at spekulere over kilden til Profetens visdom.

Resultaterne af hans indflydelse på den religiøse tanke er åbenbar for enhver. Og hvad enten menneskene anerkender det eller ej, er det lys, som kom fra himlen for over hundrede år siden, ved at sprede det mørke, som har indhyllet menneskenes sind igennem tiderne.

Når vi ser tilbage til for hundrede og fyrretyve år siden og ser den unge profet stå alene midt i den stormfulde religiøse verden, forkyndende, at Gud havde talt til ham, og at der ikke var nogen autoriseret Kristi Kirke på jorden, når vi ved, at for at bevise sin påstand må han give verden noget, der står over det, der var skabt af tidernes filosofi og menneskenes bedste visdom, når vi er klare over, hvor afmægtig han var, hvis han skulle gøre dette udelukkende ved at være afhængig af sin egen lærdom og klogskab, kan vi ikke andet end blive klar over, at han, da han har givet verden noget, der i dag står langt over alt, hvad der forkyndes af menneskelig visdom, i sandhed virkelig var de sidste dages udvalgte Profet.

David O. McKay

Månedens SPØRGSMÅL

Af Joseph Fielding Smith, præsident for De Tolv Apostles Råd.

»Hvorledes er jordens folk velsignet gennem Abrahams sæd?»

Spørgsmål:

Medens vi har studeret skriften, har det spørgsmål rejst sig, hvad betydningen er af den pagt, som Herren indgik med Abraham som omtalt i 1. Mosebog kapitel 17, 18 og 22. Vi forstår den forjættelse, at hans sæd ville blive et stort og mægtigt folk, og at denne pagt skulle være evig, men vi forstår ikke forjættelsen »I din sæd skal alle jordens folk velsignes«. Israel var under det meste af sin historie et strengt sluttet folk, hvem det var forbudt at blande sig med de omgivende nationer, og ned gennem årene har joderne bibeholdt denne afsondrethed. Hvorledes er jordens folk velsignet gennem Abraham og hans sæd?

Svar:

Disse skriftsteder i 1. Mosebog giver os ikke den fulde betydning af den pagt, som Herren indgik med Abraham. Uden tvivl er meget af forjættelsen om velsignelser til folkene gået tabt gennem omskrivninger og oversættelser af skriften. I Abrahams Bog finder vi en mere nøjagtig beretning som følger:

»Mit navn er Jehova, og jeg

kender enden fra begyndelsen, derfor skal min hånd være over dig.

Og jeg vil gøre dig til en stor nation, og jeg vil velsigne dig overmåde og gøre dit navn stort blandt alle nationer; og du skal blive en velsignelse til din sæd efter dig, så at de skulle frembære i deres hænder dette embede og præstedomme til alle nationer;

og jeg vil velsigne dem formedelst dit navn, thi så mange, som annammer dette evangelium, skulle kaldes efter dit navn; og de skulle blive regnet blandt din sæd og skulle stå op og velsigne dig som deres fader.

Og jeg vil velsigne dem, som velsigner dig, og forbande dem, som forbander dig; og i dig (det vil sige, i dit præstedomme) skulle alle jordens slægter blive velsignet, ja, med evangeliets velsignelser, hvilke er frelsens velsignelser, ja det evige livs, thi jeg giver dig det lofte, at præstedømmet skal vedblive at være dit og tilhøre din sæd efter dig, det vil sige, den bogstavelige eller den legemlige sæd.« (*Abrahams Bog*, 2:8-11).

Storheden hos den israelitiske nation i Palæstina kommer ikke

ind i dette spørgsmål. David gjorde Israel til et mægtigt folk, for at det kunne respekteres. I Salomons dage var dets ry nået ud til alle dele af den kendte verden, men på grund af ugudelighed i Salomons sidste år og de følgende år begyndte forfaldet på grund af Israels folks oprørskhed. Forst kom de ti stammers bortførsel til Assyrien, fra hvilket land de endnu aldrig er vendt tilbage. Af disse flygtninge fandt mange uden tvivl vej til de områder, der dannede folkene i det nordlige Europa. Størsteparten er imidlertid blevet skjult ved Guds hånd for at blive genoprettet senere. Og næppe mere end et århundrede efter at de ti stammer var blevet taget tilfange, blev folkene af Juda stamme ført bort som fanger til Babylon, og af dette folk var der mange, der aldrig vendte tilbage. Efter dette fangenskab, der varede i 70 år, kom resten tilbage til Palæstina for at fortsætte som Juda folk.

Tilstandene før syndfloden.

Det spørgsmål, der skulle drøftes, er, hvorledes folkene blev velsignet gennem den pagt, der blev sluttet med Abraham. Lad os først se på, hvorledes tilstandene var for syndfloden. Herren lærte Adam evangeliet, efter at han var drevet ud af Edens have, og Herren befalede ham at undervise sine børn i det. Det gjorde Abraham, men vi læser, at Satan kom iblandt dem og sagde: »Jeg er også en Guds søn, og han befalede dem sigende: Tro ikke. Og de troede ikke, og de elskede Satan mere end Gud. Og fra den tid begyndte menneske-

ne at blive kødelige, sanselige og djævelske.« (*Moses 5:13*). Derfor var verden i løbet af omtrent seksten hundrede år blevet for-dærvet, og Herren bragte syndfloden over den og rensede den fra dens synd. Med Noa og hans familie blev der gjort en ny begyndelse, og de samme befalinger blev givet, og folk begyndte at formere sig og spredes ud over jorden. Ligesom folkene før syndfloden glemte de også snart Herrens befalinger og blev onde og ugudelige. Derfor valgte Herren Abraham og befalede ham at forlade sit fødeland og indgik en pagt med ham, at gennem hans sæd ville han velsigne verden med evangeliet. »Se, jeg vil lede dig ved min hånd, og jeg vil udvælge dig til at bære mit navn, ja din Faders præstedømme, og min kraft skal være over dig. Det skal gå dig ligesom Noa, formedelst din præstelige virksomhed skal mit navn være kendt på jorden for evigt; thi jeg er din Gud.« (*Abrahams Bog 1:18-19*).

Det skulle blive ved at sprede Israels børn blandt jordens folk, at Herren ville velsigne dem og gøre dem berettiget til evangeliets velsignelser. Herren tog forholdsregler til denne spredning kort efter, at israeliterne var draget ind i Palæstina og havde modtaget deres arvelod. Angående en detailleret beretning om denne spredning henvises læseren til det udmærkede værk af George Reynolds: »*Are we of Israel?*« (Er vi af Israel?). I denne korte historie vises israeliternes udvandring og sammenblanding i alle dele af verden; derfor er det ikke nødvendigt her

at gå i enkeltheder for at vise denne universal-spredning. Bevis på, at Israels sæd blev blandet med de ikke-jødiske nationer vises på Pinsefestens tid, da Peter og apostlene talte til de forsamlede hebræere, som var kommet til denne fest, »gudfrygtige jødiske mænd fra alle folkeslag under himlene.« (Ap. Gern. 2:5). Disse folk var ojetsynlig blevet født i disse fremmede lande, for de kunne ikke tale apostlenes sprog og var forbavsede over, at hver især hørte dem i sit eget sprog.

Vi, som anerkender Mormons Bog, ved, at Herren førte nephiterne og mulekiterne ud af Palæstina til den vestlige halvkugle. På samme måde blev andre kolonier ført til andre dele af jorden. Hvad der blev af de ti stammer, ved vi ikke, men fra de profetiske udtalelser af de nephitiske profeter ved vi, at længe før vor Forlosters komme blev israeliterne spredt over jordens overflade. Nephi skriver om denne spredning:

»Derfor henhører det, hvorom jeg har læst, både til timelige og åndelige ting; thi det synes, som om Israels hus, før eller senere, vil blive spredt over hele jorden og ligeledes blandt alle nationer.

Og se, der er allerede mange, som de, der bor i Jerusalem, ikke ved noget om. Ja, storstedelen af alle stammerne er bortført, og de er spredt hist og her på øerne i havet, og hvor de er, ved ingen af os; vi ved kun så meget, at de er blevet bortført.

Og efter at de bortfortes, er disse ting blevet profeteret om dem og ligeledes om alle dem, som herefter vil blive spredt og

blive forvirret for den Israels helliges skyld; thi de vil forhædde deres hjerter, af hvilken grund de vil blive spredt blandt alle folk og blive hadet af alle mennesker.« (1 Nephi 22:3-5).

Der er mange skriftsteder i Mormons Bog, som taler om denne spredning, ligeledes i Det gamle og Det nye Testamente. Det er unødvendigt at omtale alle disse. Herren har forjættet, at disse spredte medlemmer af Israels hus i de sidste dage skal blive samlet. De skal komme tilbage fra deres lange udlændighed for at arve pagtens land i Herrens rette tid, og ingen dødelig hånd eller magt kan standse dem. Da Herren besøgte nephiterne, sagde han til dem: »Og sandelig, sandelig siger jeg jer, jeg har andre får, som ikke hører til dette land, ej heller til Jerusalems land, ej heller til nogen del af det omliggende land, hvor jeg har været for at virke og prædike.

Thi dem, jeg taler om, er dem, som endnu ikke har hørt min røst; ej heller har jeg nogensinde åbenbaret mig for dem.

Men jeg har fået befaling af Faderen om at gå til dem, og de skal høre min røst og blive regnet blandt mine får, så der kun skal blive een hjord og een hyrde; derfor går jeg hen for at vise mig for dem.« (3 Nephi 16:1-3).

En af de mest interessante og betydningsfulde lignelser, der nogensinde er skrevet, er den, der blev åbenbaret til Zenos og optegnet i 5. kapitel i Jakob i Mormons Bog. Det er en lignelse om Israels spredning. Hvis vi havde

hele noglen til dens fortolkning, ville vi i enkeltheder vide, hvorledes Israel blev overført til alle dele af jorden.

Gennem denne spredning har Herren forårsaget, at Israel er blevet blandet med nationerne, og at ikke-jøderne er blevet bragt indenfor Abrahams sæds velsignelser. Vi prædiker nu evangeliet i alle dele af verden, og til

hvilket formål? For ud fra de ikke-jødiske nationer at samle de tabte får af Israels hus. Det er gennem denne spredning, at de ikke-jødiske nationer er blevet velsignet, og hvis de virkelig vil omvende sig, er de berettiget til alle de velsignelser, der er forjættet Israel, »hvilke er frelsens velsignelser, ja, det evige livs.«

Joseph Fielding Smith.

„Hvad omvendelse

HAR BETYDET FOR MIG”

Af *Milton E. Wadsworth*,
doktor ved University of Utah.

Opdraget i et religiøst hjem af oprigtige og kærlige forældre, fandt jeg det meget vanskeligt at bestemme mig til at blive medlem af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Det betød til en vis grad, at jeg blev udstødt fra min stilling i mine forældres familie i en udstrækning, som jeg ikke kunne forudsige. En sådan erfaring er ikke ny, men en, som mange omvendte kan fortælle. Det vigtigste er, at en sådan afgørelse ikke kunne træffes uden en oprigtig overbevisning om evangeliets sandhed.

Når jeg ser tilbage og husker mange af mine egne næppe undfangne tanker, tænker jeg på, om

hovedparten af folk i de forskellige kristne trosretninger verden over virkelig sætter religionen først i deres tanker og i deres liv. I sandhed, hvis denne jord blev skabt efter en særlig plan, så vi kunne komme her for at leve og udvikle os efter vor egen handlefrihed for Guds øjne, skulle disse ting stå forrest i vor liv.

Det er trosterigt og hjertevarmende for mig at være klar over, at denne jord ikke kunne være blevet dannet af uorganiseret materiale blot ved et tilfælde. Der er kun een konklusion: Denne jord med dens orden og fine balance mellem naturens kræfter i alle dens forskellige former blev an-

bragt her, således som vi ser den, efter guddommelig vejledning. Ved denne overensstemmelse har vi til alle tider for os det fysiske bevis på Guds plan og hans magt til at udføre den. Og i denne plan ligger svarene på de spørgsmål, som må gå gennem alle menneskers sind: »Hvor kommer jeg fra? Hvorfor er jeg her? Hvor går jeg hen?« Disse spørgsmål var aldrig blevet besvaret til min tilfredshed på en klar og tydelig måde. Efter seks år i Kirken kan jeg bekræfte med vedvarende fornøjet overbevisning, at disse svar er blevet givet gennem vor Herre Jesus Kristus og gennem de profeter, der var forudordineret til at gøre det.

En religion, der ikke anerkender den magt og myndighed, som præstedømmet har gennem den mandlige linie, er uforenelig med den hellige skrift. En religion, som ikke anerkender Jesu Kristi opstandelse som bogstavelig og absolut, fornægter den frelsens plan og den sandhed om opstandelsen, som til slut vil komme til os alle.

En religion, som går ud i verden for at prædike og helbrede i Jesu Kristi navn for betaling, gør det imod Kristi lærdomme. (Se *1. Kor. 9:16-18*; *1. Peter 5:2*). En religion, som ikke anerkender dåb ved nedsænkning som en vigtig og grundlæggende del af Kirken, er imod skriften. En religion, som fornægter, at Jesus, som et jordisk væsen, var Kristus, er »Antikrist«s kirke. (Se *1. Johs. 2:22*). Og dog var og er disse ting anerkendte trossætninger i min gamle tro. Jeg kunne til sidst ikke anerkende dem. Mormonis-

mens helhed ligger i dens evne til at omfatte alle dele, alle lærdomme og alle funktioner i Kristi Kirke.

Når jeg tænker på, hvad omvendelsen har betydet for mig, tænker jeg specielt på fire ord: præstedømmet, familien, lydighed og ophøjelse. Myndigheden til at handle er blevet givet, og hvad der er bundet på retmæssig måde gennem præstedømmet på jorden, vil være bundet i himlen. (Se *Lære og Pagter 128:9*).

Præstedømmet kan, skønt det bæres af mænd, kun nå sin største fuldkommenhed gennem bærerens forening i celestiale ægteskab med en retskaffen og trofast kvinde. Familien er vort største øjeblikkelige ansvar og Kirkens grundlæggende virksomme enhed. Familien repræsenterer vor pligt til som forældre at give børnene retskafne lærdomme, så vi kan indpode det rette religiøse perspektiv i dem. Familien repræsenterer en forbindelse som, hvis vi lever retskaffent, kan og vil fortsætte evindeligt. Og gennem lydighed mod alle principper og befalinger, der ligger foran os, vil vi opnå en tilstand af ophøjelse. Ophøjelse er vort største mål og er den grundlæggende drivkraft, som inde i os skaber ønsket om at leve i overensstemmelse med Herrens plan.

Desuden er Herrens oprindelige formål, skønt det er definitivt, uselvsk med sindet kun henvendt mod den herlighed, som kan komme til os og som blev udtrykt af ham, da han sagde: »Thi se, det er min gerning og ære at

tilvejebringe udødelighed og evigt liv for mennesket.« (*Moses 1:39*). Hvilken større forjættelse kan vi få mod at gøre så lidt til gengæld? En kundskab om disse ting samt den dybe personlige

glæde, som udspringer af denne kundskab, er hvad omvendelsen har betydet for mig.

(Fra *THE INSTRUCTOR*
marts 1960).

VI MØDES TIL

Stævnet

i Randers den 24., 25. og 26. juni

Moders dag

En dag i sidste uge stod jeg foran en blomsterbutik og ventede på en bus, som skulle bringe mig ind til byen. Jeg så på vinduet og beundrede de smukke, strålende forårsblomster, og jeg tænkte på Guds vidunderlige skaberværk, som frembragte en sådan skønhed, for at vi kunne nyde den. Jeg hørte bussen komme og så bort fra vinduet og så en lille gammel dame med sølvgråt hår, hun så så pæn ud i en sort frakke og en smuk hat. Et øjeblik studsede jeg, for hun lignede min egen moder så meget. Mine tanker gik pludselig tilbage til mit barndomshjem i Salt Lake City, og jeg ønskede, at jeg kunne tage en buket af disse yndige blomster og give dem til min moder. Hun elskede blomster, men som alle andre mødre var hendes største glæde, når hun så et af sine børn.

Der findes ingen større kærlighed i hele verden end en moders kærlighed til sine børn. Tiden kan aldrig tage mindet fra en moders

hjerter om den gang, da hun tog sit barn ved hånden og hjalp det gennem barndommens vidunderlige, glade dage, og så senere delte deres glæder og bekymringer, når de voksede op og forlod deres barndomshjem for at skabe deres eget liv.

En moders kærlighed varer evigt. Man kan ikke yde hende nogen større hyldelse end den at se sine børn leve et godt, lykkeligt, nyttigt liv, at vide, at hendes børn har en fast tro på Gud, at de viser kærlighed, ærlighed, taknemmelighed og har et ønske om at leve op til alle de evner, de har. Det er disse ting, der får en moders øjne til at stråle på Moders Dag lige så meget som de blomster, der siger: »Jeg elsker dig«.

Florence B. Thorup.

ÅRHUS GRENS *sangkor*

afholdt lørdag den 26. marts en lille afskedsfest for deres dirigent, ældste James Poulsen.

Vi mødtes i kirken kl. 19, hvor vi blev budt velkommen af prææsidenten for sangkoret, broder Niels Hansen. Efter sangen »Vi glædes og frydes« åbnede ældste Charles Hermansen med bon. Tiden blev derefter overgivet til søster Marie Christensen, der stod for aftenens underholdning. Hun begyndte med at sige lidt om hver enkelt tilstedeværende, og derefter blev Bodil Illemann, Solveig Carlsen, Yrsa Hvid og ældste Charles Hermansen kaldt op for at deklamere første vers af en sang. Da søster Christensen ikke syntes, det var godt nok, viste hun os, hvordan det skulle gøres. Efter denne morsomme leg sang ældste Hermansen »Der er skønhed her på jord« med fordrejet stemme. Ældste Robert Clark spillede til. Så sang Krista og Bente Nielsen »Everybody loves a lover«, og Sofie Kristensen fortalte en historie. Derefter legede vi et par lege, og så

sang ældste James Poulsen »Granada«, og efter denne vidunderlige sang spillede ældste Wayne Stoker »Den lille røde abekat«, og Sofie Kristensen fortalte igen en historie, »En geografitime«. Ældste Robert Clark spillede »Improvisation and Melody«, hvorefter vi hørte en optagelse på bånd af koret på en amerikansk højskole. Efter denne skønne musik blev ældste Hermansen bedt om at holde en lille tale til kvindernes pris, men da han mente, at han endnu ikke havde nok erfaring, blev ældste Poulsen bedt om det, og vi må sige: »Det var virkelig sandt det, han sagde, selv om det alligevel ikke var helt til vores pris«! Derefter sagde søster Marie Christensen et par sandheder om mændene. Så legede vi igen forskellige lege, og derefter blev vi bedt om at sætte os til bords. Det var ikke nødvendigt at sige det mere end een gang, for vi havde alle en vældig appetit efter den morsomme underholdning. Ældste Poulsen velsignede

maden, hvorefter vi gik i lag med det lækre smørrebrød og saftvand.

Vi sluttede med at synge »Pri-

ser Profeten« og bøn ved søster Kirsten Thomsen. Der var 19 tilstede.

B.N.

Dødsfald i Amerika

Fredag den 1. april døde i Salt Lake City, Utah, broder *Aage Pedersen*, tidligere Silkeborg, kun 45 år gammel.

Begravelseshøjtideligheden fandt sted den 5. april i 21. ward i Salt Lake City, og mange danskere samledes for at hædre broder Pedersens minde.

Biskop E. Keith Loosli ledede højtideligheden, som indledtes med en solosang »I min Faders hus«. Den første taler var tidligere missionspræsident Edward H. Sorensen, som talte om broder Pedersens store og stærke tro og hans villighed til at tjene Herrens sag. Han mindede søster Pedersen og de tilstedeværende om, hvilke velsignelser der stadig var i vente for broder og søster Pedersen og deres børn, fordi de var beseglet til hinanden for tid og evighed i Herrens tempel.

Biskop Spencer Feldsted, personalechef for Hotel Utah, hvor broder Pedersen har været ansat siden sin ankomst til Salt Lake City i marts 1953, og fader til en tidligere missionær i Danmark, ældste Lloyd Feldsted, talte om broder Pedersens villighed til at arbejde, om det gode indtryk og den gode indflydelse, han havde haft på alle, som han kom i berøring med. Broder Svend Emmer talte om sit personlige kend-

skab til broder Pedersen, som han altid havde kendt som en jævn og ligetil mand, en som ikke stræbte efter verdens gods og guld, men som altid forsøgte at se det gode i alle mennesker, og som var mere end villig til at hjælpe sine medmennesker. Broder Emmer talte meget indtrængende til broder og søster Pedersens børn og bad dem om at følge i deres faders fodspor, for så ville de være sikre på at leve et godt og indholdsrigt liv.

Biskop Loosli sluttede højtideligheden i kirkesalen med at udtrykke sin og wardets påskønnelse af at have haft broder Pedersen i deres midte og nævnte hvor trofast han havde været i udførelsen af sine kaldelser i wardet og staven, bl.a. som stavsmissionær.

Imellem talerne var der to duetter, »Skal vi mødes hist ved floden« og »Kom til mig«. Broder Thomsen sluttede med bøn, hvorefter følget kørte til kirkegården, hvor graven blev indviet og broder Pedersen stedt til hvile.

Alle danskerne i Salt Lake City vil savne broder Aage Pedersen og hans ydmyge syn på livet, og udtrykker deres dybeste medfølelse med søster Agnes Pedersen og hendes familie. W.R.

Fra åbningen af Rønne Kirke

Fra åbningen af Rønne kirkebygning den 7. februar i år bringer vi et par forsinkede billeder. Det ene viser distriktspræsidenten for København distrikt, broder Harry Petersen, på talerstolen, og det andet et udsnit af mødedeltagerne.

*P*Å FORÅRSUDFLUGT MED G. U. F.

Sidste sommer blev der af G.U.F. arrangeret en udflugt for grene i Sydøstjylland samt Odense Gren. Denne tur, der gik til skovene ved Hvanlund mellem Kolding og Fredericia, havde samlet et meget stort antal deltagere.

Opmuntret af denne gode tilslutning indbyder G.U.F. i Fredericia, forhåbentlig i samarbejde med G.U.F. i mange andre grene, til en udflugt Kr. Himmelfartsdag, d. 26. maj. Denne tur går til den lille ø, Fæno, i Lillebælt lige syd for Middelfart, og det er vort håb, at der den dag vil komme deltagere fra hele Sydjylland og Fyn.

Vi mødes kl. 14.00 ved færgestedet, hvor en lille båd vil føre os over til øen. Færgestedet ligger ca. 1 km fra Brovejen i Middelfart og knap 3 km fra Middelfart Station, og der er således meget fine trafikforbindelser.

Fæno er en lille, hyggelig ø på ca. 4 km². Den har kun omkring 80 indbyggere, så vi mormoner skulle gerne være i flertal d. 26. maj. Øen ejes af godsejer Horsens, der venligst har givet os tilladelse til at gå i land og nyde den smukke natur. Om eftermiddagen vil vi på forskellig vis prøve at more os sammen, og om aftenen vil der blive arrangeret et G.U.F.-friluftsmøde.

Vi gør opmærksom på, at der ingen forretninger eller kiosker er på Fæno, så deltagerne må selv medbringe mad og drikkevarer.

Det er vort inderlige ønske, at rigtig mange af Kirkens medlemmer og venner vil møde op ved færgestedet d. 26. maj kl. 14.00, og det er vort håb, at dagen vil blive til glæde og opbyggelse for os alle.

De bedste hilsener fra

G.U.F. i Fredericia.

HVAD KAN VI GØRE FOR *Kirkens fremgang*

I mine unge dage fik jeg ikke anledning til at rejse til Utah, men da jeg i 1946 blev alene, tænkte jeg meget på at emigrere, for den gang havde vi jo ikke templet i Schweiz. Tiden gik, og det blev først i 1950, jeg fik min chance til at besøge Zion og gøre tempelarbejde for min mand og vor lille afdøde søn. Jeg så samtidig alle Kirkens velordnede institutioner, det store velfærds-program med alt fra agerbrug med henkogning til ompolstring af møbler og forandring af toj, men jeg har for skrevet en artikel om det store imponerende velfærdsarbejde, og vil derfor ikke komme nærmere ind på

det i dag, da nu mange er kendt med det og dets formål, men jeg vil gerne spørge alle danske søstre, om de er klar over, hvor stor betydning det har for Kirken og dens fremgang, at alle vi danske kvinder arbejder lige så meget, ja mere end de amerikanske kvinder, for vor velfærd her og for Kvindelig Hjælpeforening. Nu behøver vi ikke at emigrere for at gå i templet eller lære af de amerikanske kvinder, at vi skal arbejde om dagen for Kirkens velfærd een gang om måneden. De vil måske sige, vi trænger ikke til hjælp nu, — nej, måske ikke du eller jeg, men andre — og en skønne dag trænger vi måske også til hjælp, har vi så været flittige til at få vore lagre fyldt, så der er hjælp til os alle?

Nu begynder vi i Aarhus gren med en arbejdsdag fra kl. 17, som vi har gjort hvert forår og hver sommer, lad os da alle hjælpe og lad os få så mange som mulig til at deltage, selv en time eller to vil være til hjælp. Måske vil en mor gerne selv sy bornenes toj, og hvor er det mere rimeligt, hun går hen end til arbejds mødet, hvor der altid er hjælp og støtte at få fra ovede søstre, som er villige til at give gode råd og hjælp. Tag Deres venner med i Kvindelig Hjælpeforening, det vil fremme Kirkens vækst, og De vil selv føle glæde ved at give hjælp til arbejdet — hjælp til selvhjælp.

Jane Rudholt, præsidentinde,
Aarhus Kvindelige Hjælpeforening.

Kvindelig **HJÆLPEFORENING**

AMAGER

Så er der atter gået et år, siden vi sidst fejrede Kvindelig Hjælpeforenings fødselsdagsfest, denne gang var det den 118. Selve fødselsdagen var d. 17. marts, men vi holdt den mandag d. 21. marts. Vi begyndte aftenen på sædvanlig vis i vor konferencesal med sang, bøn og sang. Derefter gik vi over til lektien, som var om Steen Steensen Blicher, givet ved præsidentinden, søster Karla Andersen. Hun havde som sædvanlig ved disse lektier suppleret med oplysninger fra bib-

lioteket, så vi fik et virkelig godt udbytte af lektien. To søstre sang et par af Blichers sange. Efter lektien fik vi nogle klavernumre af søstrene Lena Ling Nielsen og Ulla Poulsen, og det var meget fornøjeligt. De spillede både 3- og 4-hændigt, det første havde vist ingen af os set for!

Derefter gik vi så ind i Kvindelig Hjælpeforenings eget værelse, hvor et langt bord var dækket med blomster og levende lys. Traktementet bestod af chokolade og boller med smør, fød-

seldagskringle og småkager, og der var vældig god stemning ved bordet, hvor både præsidentinden og vor grenspræsident talte til os. En særlig glæde var det, at søster Thorup var kommet til stede, det gav vor lille fest en ekstra glans. Vi glæder os altid meget over at være sammen med søster Thorup, hun er vist travet ind i alle vore hjerter med træsko, og vi håber ikke, det varer længe, før hun atter besøger vor lille gren.

Tilstede 18.

I. P.

AARHUS

Den 14. marts fejrede Kvindelig Hjelpeforening i Aarhus gren Kvindelig Hjelpeforenings 118-års fødselsdag. Arbejds mødet var i dagens anledning rykket frem til kl. 17,00, hvor 10 søstre mødtes, og 7 andre kom senere. Vi arbejdede med vore forskellige aktiviteter til kl. 19,00. Kl. 19,30 samledes vi i G.U.F.-salen, hvor bordene stod dækket, smukt pyntet med forårsblomster, en studie i hvidt, grønt og gult. Præsidentinden, søster Jane Rudholt, bød alle et hjerteligt velkommen og udtalte ønsket om, at vi måtte få et par hyggelige timer sammen. Derefter sang vi »Min hyrde er Herren«, og søster Ane Larsen holdt bon, og vi sang »Guds ånd som en ild«. Der blev så serveret lækkert smørrebrød og orangeade, og da alle var færdige med at nyde den dejlige mad, overgav søster Jane Rudholt tiden til hr. snedker Jensen, som viste os skønne lysbilleder fra vort nordligste amt, Grønland. Vi fik rig lejlighed til at glæde os over den storslåede egenartede natur og

befolkningen i deres farverige dragter, og billederne blev livligt kommenteret af hr. Jensen og hans grønlandskfødte hustru. Søster Jane Rudholt takkede i hjertelige ord hr. og fru Jensen, fordi de ville komme og glæde os med de skønne billeder og fortælle os om Grønland. Aftenen sluttede kl. 21,30 med sangen »Mit lys« og bøn ved søster Johanne Pedersen. Det blev en helt igennem vellykket aften til glæde for de 36 tilstedeværende.

B. L.

VEJLE

Mandag den 29. marts fejrede Kvindelig Hjelpeforening i Vejle fødselsdagsfest. Der var 12 deltagere tilstede.

Vi begyndte festen med, at præsidentinden, søster Nathalie Hansen, bød velkommen. Vi sang »Kom, lad os synge«, og søster Mildred Sørensen åbnede med bøn og velsignede maden. Nogle søstre havde hjulpet søster Nathalie Hansen med at smøre smørrebrød, og vi nød alle det lækre måltid. Da vi var færdige med at spise, sang koret »O, Frelser, bliv hos mig i nat«, og søster Anna Christensen citerede nogle vers »Tak, fordi«, og læste også op. Derefter spillede søster Mildred Sørensen et musikstykke, og søster Elisabeth Nielsen dansede en solo. Søster Karen Nørskov Rasmussen sang solo »Der kom så mange skibe«, og to søstre og en besøgende sang en sang.

Der var god stemning hele aftenen, som sluttede med sangen »Du, som dadler og fordømmer« og bøn ved søster Karen Nørskov Rasmussen.

E. N.

PRIMARY

I en åbenbaring til Profeten Joseph Smith siger Herren, at det påhviler alle forældre at sørge for, at deres børn lærer om evangeliet, og at de lærer at leve et retskaffent liv. Han siger endog, at de forældre, der undlader at gøre dette, vil blive draget til ansvar for de eventuelle følger, en sådan pligtforsømmelse kan forårsage.

Kirken har for at hjælpe forældrene i denne opgave oprettet forskellige institutioner, hvor forældrene kan sende deres børn, så disse kan lære om evangeliet sammen med deres jævnaldrende kammerater, og det er forbavsende, hvor meget børnene lærer ved at gå til møderne i disse. En af institutionerne er Primary, hvor børnene lærer meget, der er af uvurderlig betydning for deres forståelse af evangeliet og dermed for deres frelse. De snyder Deres barn for noget værdifuldt ved ikke at sørge for, at det regelmæssigt overværer Primary-møderne. Der er dygtige lærerinder i alle grenene, men dette er betydningsløst, hvis der ikke kommer nogle børn at under-vise.

Primary har haft fremgang i de fleste grene indenfor de sidste tre måneder. Det synes, som 1960 vil være et mærkeår i den danske mission med hensyn til missionærarbejdet, idet der har været en bemærkelsesværdig fremgang; lad os arbejde sam-

men, så det også kan blive et mærkeår i Primarys historie, og lad os alle bede Herren om hjælp i vore forskellige kald.

Missionspræsident Thorup har sendt to af de kvindelige missionærer ud for at oprette nye Primary'er, lad os også huske dem i vore bønner, at de virkelig kan have succes med at oprette mange Primary'er, så alle Kirkens børn kan have mulighed for at overvære Primary.

Vi kan sige, det er forældrenes pligt at sende deres børn til Primary, men naturligvis holder deres forpligtelser ikke op med det. Vi må alle stræbe efter at give vore børn de bedst mulige betingelser at vokse op under, stræbe efter at give dem et hjem, hvor der er orden og harmoni. Har De familiebøn i Deres familie? Er der enighed og forståelse mellem alle familiens medlemmer? Er der kærlighed og harmoni? Alle disse ting er af stor betydning for, at barnet kan vokse op og blive et harmonisk menneske. Vi må aldrig glemme, at de unge af idag er lederne af i morgen, og at det største ansvar er at være forældre, for det er forældrene, der direkte har indflydelse på Kirkens fremtidige fremgang, ved at opdrage deres børn til at være gode medlemmer og til at elske deres himmelske Fader.

De bedste ønsker,

Randi Sørensen.

Nedenstående bringer vi resultaterne fra de forskellige grene for februar måned.

Til sammenligning har vi anført hele Kirkens gennemsnitstal for Primary-året 1958-1959.

Gren	Funktionærer og lærere			SDH-børn			Ikke SDH-børn		
	Indskrevne	Tilstede %		Antal børn i grenen	Tilstede %		Indskrevne	Tilstede %	
Frederikshavn	4	3	75	9	5	55	19	13	65
Randers	7	4	56	14	7	50	12	11	92
Skive	5	3	60	12	3	25	12	8	67
Aarhus	4	3	75	22	4	18	10	3	30
Herning	2	2	100	11	8	78	4	2	50
Hcirsens	1	1	100	6	4	67	3	3	100
Odense	4	3	75	32	8	25	4	4	100
Amager	4	3	75	17	8	47	4	4	100
Kbhvn. Nord og Syd ..	3	2	67	72	4	6	6	3	50
Hele miss. (febr. 1960)	34	24	71	272	51	19	74	50	66
Hele Kirken (1958-59) .	51.050	35.346	69	295.085	182.702	62	16.155	9.630	59

SØNDAGSSKOLEN

Andante LE ROY J. ROBERTSON

Nadververs for maj:

For Senior og Junior Søndagsskolen:

»Jesus svarede dem: Jeg er livets brod, Den, som kommer til mig, skal ikke hunge; og den, som tror på mig, skal aldrig tørste«.

(Johs. 6:35).

Søndagsskolesang for maj 1960:

»Han elsked' os, vor Fader stor«. (Nr. 11 i den nye sangbog).

Søndagsskolesang for juni 1960:

»Se nu morgenroden spiller«. (Nr. 164 i den nye sangbog).

Søndagsskole i Viborg

Søndag den 20. marts kl. 10,30 åbnede vi igen søndagsskole i Viborg.

Mødet indledtes med sangen »Fremad, Herrens stridsmænd« og bøn ved grenspræsident Andreas Solbæk, Skive, hvorefter distriktspræsidenten fra Randers distrikt, broder Alfred Jensen, Skive, og ældste Vagn-Oluf Andersen, Viborg, talte. Derpå sang vi »Nærmere, Gud, til dig«, hvorefter der var taler af ældste James Nielsen, Viborg, og grenspræsident Andreas Solbæk, Skive. Vi sluttede mødet med »Hav tak for Profeten, du sendte« og bøn ved broder Aage Dahl, Viborg, der iøvrigt ledede mødet, som holdtes i et fint lokale i Håndværkerforeningen i Viborg.

Det var et inspirerende møde. Der var ialt 9 tilstede, hvoraf 3 undersøgere, og vi håber Guds værk nu må få fremgang i Viborg.

A. S.

»En ny befaling giver jeg jer: at I skal elske hverandre; ligesom jeg har elsket jer, skal også I elske hverandre.

Derpå skal alle kende, at I er mine disciple, om I har indbyrdes kærlighed.« (*Johs. 13:34-35*).

For ethvert kodeligt menneske, der har et ønske om at bo i Guds nærhed igen, er dette givet som en befaling til efterlevelse. Af vort ganske hjerte må vi elske alle de mennesker, vi har kontakt med i det daglige liv — for at kunne give dem det budskab, evangeliet indebærer — thi hvis vi uden kærlighed til vor næste og forståelse af evangeliet vil bringe det budskab, enhver sidste dages hellig har ret og pligt til at bringe videre, vil det intet gavne, hverken for os selv eller de mennesker vi omgås i hverdagen, og dermed vil de flestes ønske om at se Kirken vokse heller ikke bringe den frugt, som det forventes, det skulle.

For enhver, der står uden for Kirken og ikke kender evangeliet, vil der være alt for mange ting, der for dem synes at være unormale og uopnåelige, hvis vi ikke prøver at hjælpe dem, gennem vort ansvar over for vor næste, gennem kærlighed til denne og gennem kærlighed til evangeliet, prøver at få dem til at forstå, at det unormale *er* normalt, og det uopnåelige *er* opnåeligt, og at det samtidig vil bringe dem glæde, lykke og fred at gøre de ting, Herren har befaleet menneskene at gøre, hvis de ønsker at opnå den celestiale herlighed. Dog er det ikke nok, at vi har kærlighed til vore medmennesker, vi må *vise*, at vi har det, men alligevel må det ikke være pligten, der driver os til at gøre det gode, men det at glæde andre. Hvis vi har virkelig sand kærlighed i vort hjerte til vor næste, så vil det falde naturligt for os at sørge for vor næstes velbefindende, sørge for, at de medlemmer af Kirken, som vi kan komme i kontakt med og som ikke kommer regelmæssigt til møderne, enten får besøg eller

på anden måde får lov til at føle, at der bliver tænkt på dem, og at den kærlighedens ånd, der omtales i skriften, taler sandt.

Vi må gøre alt for at fordele stillingerne i Kirken så meget som muligt, så alle kan få lejlighed til at udvikle sig i evangeliet og bedre lære, hvad vor vidunderlige Kirke har at tilbyde verden.

Overfør de mennesker, der ikke tilhører Kirken, har vi også en opgave at passe. Hvor vi går, og hvor vi står, må vi sørge for, at vor opførelse må kunne fortælle, at vi har en høj standard og moral at leve efter, og ikke være bange for at fortælle andre, hvad det er, der gør, at vi stræber så højt. Vi må sørge for at kende så meget som muligt til evangeliet, for andre vil forlange det, og vi må fortælle dem, hvad vi lærer, med visheden om, at det, vi siger, er sandhed.

Kristus sagde, at vi skulle kendes på den indbyrdes kærlighed til hinanden. Så lad os have den kærlighed. Lad os være oprigtige i vort indbyrdes venskab, ikke være bange for at gøre hinanden en tjeneste. Ikke tale, og ikke tåle andre taler, dårligt og nedsettende om hinanden. Ikke tåle, at der sker en af vore brødre eller søstre noget, vi ikke selv ville ønske skete for os. Sørge for, at alle har det godt med hverandre..... og om det skulle blive nødvendigt, at sætte livet til for at gøre det bedre for andre. Var det ikke Kristus, der sagde: »Større kærlighed har ingen end den, der sætter livet til for sine venner. I er mine venner, hvis I gør, hvad jeg byder jer.« Kristus satte sit liv til for vor skyld.

Jeg vil lige citere, hvad der står i en af vore sange, da jeg synes det netop fortæller så meget angående dette emne:

Hyrden hos fårene våger, elsker hvert lam i sin fold,
varsomt han hjemad dem fører, skærmer mod farer og vold.
Op han af dybet dem løfter, læger og tår deres sår,
kærligt mod barmen dem trykker, tillidsfuldt med ham de går.

Stor er hans omsorg for hjorden, kærligt han sørger for hver,
nogle er vandret af folden, men han endnu har dem kær.
Modig han efter dem søger, søger de får, som gik tabt,
lykkeligt hjem han dem fører, frelst ved hans kærligheds magt.
Kor: Bort udi ørknen de vandrer, vejen er øde og kold:
ud for at frelse han iler, bringer dem hjem til sin fold.

..... og ganske kort vil jeg fortælle en oplevelse, jeg fornylig overværede og som gjorde et vist indtryk på mig.

En dag kom to unge mænd ind i en forretning (lad os kalde dem Finn og Mico) for at købe noget tøj til Mico.

Finn sagde: Vi skulle have noget tøj til min gode ven her, men han har ikke så mange penge, så kan han ikke godt få det på konto?

Man fandt noget tøj, som Mico syntes om, og man skulle nu til at ordne regnskabet. Chefen i forretningen vidste, at Mico var udlæn-

ding, og at erfaringerne sagde ham, at man aldrig skulle tro på Micos landsmænd, fordi de aldrig respekterede andres penge. Derfor sagde chefen til Finn, at hvis tøjet kunne blive skrevet på hans konto, så var det helt i orden, at han fik det, men ellers kunne de ikke få det.

Selv om Mico havde sat sin lid til Finn og regnede med, at han var en VEN, så mente Finn dog ikke, at de var så gode venner, at han turde lade Mico få et sæt tøj på hans konto.

Det endte med, at Mico måtte nøjes med en skjorte, som han selv betalte, efter at Finn og Mico havde stået og skændtes i ca. tre kvarter, hvorefter de forlod forretningen uden at tale til hinanden.

Hvor var det gode venskab, som Finn talte om, da de kom ind i forretningen?

— — —

Hvis vi ikke opfylder de bud, der skulle gøre os i stand til at sørge for vor søsters eller broders tilstedeværelse ved moderne o.s.v. hvor er så det venskab, Kristus omtalte? Og hvor er så den indbyrdes kærlighed, der står, vi skal kendes ved?

Søskende, jeg ved, at hvis der var større kærlighed blandt os, så ville Kirken også vokse hurtigere, end den gør, så lad os prøve at skabe et inderligt ønske i vort hjerte om at gøre det gode, vi kender. Lad os gøre det til en realitet, så alle må kunne se, at vi er anderledes end de andre..... med større standarder og moralbegreber at leve efter, og at vi holder fast ved det.

Jeg siger disse ting i ydmyghed og i Jesu Kristi navn. Amen.

Søndagsskolens Hovedbestyrelse.

KREDSLÆRERINDERNES *budskab*

»Vær tålmodig i trængsler; thi du skal få mange. Men udhold dem, thi se, jeg er med dig lige til dine dages ende«. (L. & P. 24:8).

Formål: At påvise at trængsler er en normal del af livets erfaringer og kan blive grundvolden til store velsignelser, dersom vi sætter vor lid til Herren.

Dersom vi holder Herrens bud og befalinger, har han lovet, at vi vil finde megen glæde i livet. Dog har han aldrig sagt, at en sådan glæde kan opnås uden besvær og vanskeligheder. I virkeligheden kan vi ikke fuldt ud påskønne det gode, dersom vi ikke har smagt det bitre. Den fulde glæde over vore velsignelser kan vi ikke erkende eller forstå, dersom vi ikke har været ude for modgang.

Dersom vi tappert bærer på trængsler, kan de bringe os nærmere til Herren. Det er blevet sagt, at »man aldrig på noget tidspunkt er nærmere Gud, end når man er udsat for prøvelser, som han tillader for sjælens renselse og skønhed«. Det er efter vor himmelske Faders eget mon-ster, at vi sammen med vore glæder og sejre må komme ud for fiaskoer, skuffelser og prøvelser. Når vi bærer disse trængsler, er det vigtigt for os at erindre to fundamentale kendsgerninger. - Før det første er trængsler noget altomfattende og universelt. Det er alle menneskers skæbne. Selv om utvivlsomt nogle mennesker bærer tungere byrder end andre, bliver ingen, som sætter deres lid til Herren, opfordret til at bære byrderne alene.

Der findes en velkendt legende om en rejsende, hvis besværligheder og sorger var så tunge, at han beklagede sig og sagde, at han ikke længere kunne bære dem. En vismand indbød ham til at hvile sig en stund og afkaste sin byrde på et sted, hvor andre midlertidigt havde afkastet deres. Efter at den rejsende havde hvilet sig, fik han lov til at vælge den byrde, han ville bære. Efter at han havde loftet på adskillige af sine medrejsendes byrder og sorger, bestemte han sig til - efter at han havde foretaget en sammenligning - at tage sin egen byrde, da den, når det kom til stykket, alligevel ikke var så tung.

En anden kendsgerning, som vi må tage i betragtning, når det drejer sig om vore prøvelser og trængsler, er, at de i virkelighe-

den er en kilde til store velsigelser for os. Af modgangens smeltedigel kan vi skabe de store karakteregenskaber som mod, sjælsstyrke, forståelse og lydighed. I Hebræerbrevet 5:8-9 læser vi, at endog Frelseren:

»Skønt han var Son, lærte han lydighed af det, han led, og da han havde nået fuldendelsen, blev han ophav til evig frelse for alle, som er lydige mod ham«. (*Hebr. 5:8-9*)

Meget af det store, der er blevet opnået i verden, er blevet opnået af mennesker, der har måttet bære tunge byrder, og hvis succes og fremgang for en stor del skyldtes deres prøvelser. Lad os blot nævne navne som Helen Keller, der både er dov og blind, og Beethoven, der var dov en stor del af sit liv.

En eller anden har fremsat den kloge bemærkning, at prøvelser er Guds opdragere. Det er ikke selve prøvelserne, der tæller, men det er, hvad de gør os. Vore vanskelige erfaringer og oplevelser er ofte dem, der gør os mest godt, dersom:

»vi betragter hver prøve, ligegyldigt hvor svær den er, som et skridt fremad på vejen til noget højere; hver skuffelse, ligegyldigt hvor slem, som et middel til at forme modet; hver modgang, ligegyldigt hvor bittert, som noget, der vil gøre os tapre; hver sorg, ligegyldigt hvor gennemtrængende, hver lidelse, ligegyldigt hvor smertelig, som noget, der kan helliggøre og ophøje sjælen«. (*»Jesus af*

Nazareth« af Bryant S. Hinkley).

I nærværende lektie om Lære og Pagter formaner vi til at være tålmodige i prøvelser og udholde dem, thi Herren har lovet, at han vil være med os til vore dages ende. Hvilken herlig forjættelse! En af de største velsignelser, vi kan opnå her i livet er at have den vederkvægende forvisning om Herrens ånds tilstedeværelse. Hvor herligt er det ikke at vide, at dersom vi sætter hele vor lid til Herren, vil han ikke svigte os, men vil altid være os nær til at

hjælpe os og holde os oppe. Det er ganske givet, at denne store forjættelse vil hjælpe os i vore prøvelser og give os mod og tålmodighed til at udholde dem. I Mormons Bog udtrykker Alma denne tanke meget smukt, når han siger:

»Min son Shiblön, jeg ønsker, at du skal erindre, at såfremt du sætter din lid til Gud, skal du blive udfriet af dine prøvelser, trængsler og genvordigheder, og du skal blive ophøjet på den yderste dag«. (*Alma 38:5*).

KREDSLÆRERNES *budskab*

Velsignelserne ved Tiendebetaling.

...Tiendebetaling, sådan som den er fremstillet af Herren, er en befaling, hvortil der er knyttet et løfte.....

»..... thi den, som har betalt tiende, skal ikke opbrændes, når Han kommer.« (*Lære og Pagter 64:23*).

»Den dag, jeg griber ind, skal de tilhøre mig, som mit øje, siger Hærskarers Herre.« (Den eng. Bibel siger: »Og de skal være mine..... når jeg tæller mine juveler.....«). (*Mal. 3:17*).

»Og du bliver en dejlig krone i Herrens hånd, et kongeligt diadem i Guds hånd.« (*Es. 62:3*).

Disse løfter står fast.

Tiendebetaling er lignet ved to ting, som den udfører i deres liv, som trofast holder denne lov: (1) Den er et samlende led, en ubrydelig magt og kraft, som binder os fast til Kirken; (2) den gør os til samarbejdere med Herren. Tiendebetaling er en pålidelig trosprøve. Det er ikke den ærlige tiendebetalere, som bliver svag i troen, det er heller ikke ham, som falder bort fra Kirken. Der er ikke noget bud, som yder mere til troens opbyggelse end netop tiendebetalingen. Bestandig opfyldelse af denne lov betyder sejr over selvet. Vi er ikke altid lige villige til at dele ud af vore jordiske ejendele, men behersker vi først troen til at kunne give til Herren af vor

formue, vil vor opofrelse vokse i samme grad som vor lydighed mod loven. Det er den sikre vej til at forankre os i Kirken. Den er også det middel, hvorved vor åndelige status i Kirken sikres.

Vi lever i en tid, hvor store institutioner og korporationer slutter sig sammen for at blive stærkere og sikre deres fremtid. Der er en stor fremtid for dem, som drager fordel af den anledning, de har til at »slutte sig sammen med« Herren, ved - gennem tiendebetaling - at blive medarbejder med Ham. Ved dette middel bliver vi aktive deltagere ved opbygningen og vedligeholdelsen af kirkebygninger, templer og skoler; megen lidelse lindres, og Kirkens store missionsprogram gennemføres. Mon der er noget andet finansielt

projekt, der har udført så meget godt?

De, som ikke betaler tiende, bliver måske nok rige, men der er andre rigdomme, der forsvinder fra deres liv: Tro på Gud - og den glæde, som kommer af en tjeneste, som det vel er værd at udføre. På den anden side bringer tiendebetaling en usædvanlig glæde, fred i sindet, visheden om at være i harmoni med Herren og en afgjort fornemmelse af at være på den sikre side. Hvad kan man ønske mere? Gennem tiendebetaling opfylder vi en anden side af lydighedens princip. Herom siger Herren:

»Se, sandelig siger jeg jer: Derfor har jeg sendt jer, at I skal være lydige.....« (*Lære og Pagter* 58:6).

FØDELSDAGE

København Søndre gren: Den 5. maj fylder søster Anna Kragh, Dr. Priemesvej 12, 80 år. Hjertelig til lykke!

Den 28. maj fylder søster Thora Mouritzen, Brohusgade 1 B, 65 år. Hjertelig til lykke!

Aarhus: Den 5. maj fylder søster Anna Margrethe Elisabeth Nielsen 65 år. Hjertelig til lykke.

Amager: Den 11. maj fylder søster Thora Henriksen, Grækenlandsvej 13, 70 år. Hjertelig til lykke!

Hjørring: Den 18. maj fylder broder Thomas Chr. Nielsen 70 år. Hjertelig til lykke!

Roskilde: Den 29. maj fylder broder Søren Theodor Nielsen, Svannevej 46, 60 år. Hjertelig til lykke!

Bryllup i U.S.A.: Tidligere missionsnær i den danske mission, *Vaughn R. Rasmussen*, vies den 3. juni i Salt Lake Templet til *Sharlene Hoffman*. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

Hilsen fra U.S.A.: Tidligere missionssekretær i den danske mission, *Gilbert T. Olsen*, sender fra sit hjem i Logan, Utah, de bedste hilsener til alle soksende i Danmark, der kender ham.

Nyt fra U.S.A.: Tidligere missionsnær i den danske mission, *Rodney K. Fabricius*, er blevet kaldet som 2. rådgiver i biskoprådet i Newton Ward, Smithfield Stake. Vi beder Gud velsigne broder Fabricius i det høje kald.

Døb:	Døbt af:	Håndspåbyggelse af:
Aarhus: 26. marts: Birgit Petersen	Ældste Don Richard Muller	Ældste R. Wayne Stoker
Aalborg: 13. marts: Alis Hansen	Ældste Richard V. Pedersen	Ældste Stanley Hansen
København Nordre gren: 26. februar: Kirsten Margrethe Christiansen Inger Margrethe Munck Marie Larsen Jensen	Ældste Charles Petersen Ældste Jack Morris Ældste W. John Price	Ældste Gary Dudley Ældste Finn S. Hansen Ældste Roger Olsen
19. marts: Anni Gerda Rieck Nielsen Hans Billeskov Jansen Lis Grethe Jansen Kurt Egon Corfitzen Nielsen	Ældste Charles Petersen Ældste W. John Price Ældste Frank Poulsen Ældste Jack Morris	Ældste Jack Morris Ældste W. John Price Ældste Frank Poulsen Ældste Charles Petersen
26. marts: Margit Eva Jensen	Ældste Roger L. Olsen	Ældste Earl B. Meek
Esbjerg: 12. marts: Rigmor Kirsten Randel Thomsen Thuge	Ældste Gary M. Larsen	Ældste Roger Stevenson
Kolding: 12. marts: Jessie Petrea Andersen	Ældste Jerry R. Petersen	Ældste Merrell Hansen
København Søndre gren: 16. marts: Vilhelm Jens Kamper Jacobsen Vera Hansine Knudsen Jacobsen	Ældste Duane N. Smith Ældste Duane N. Smith	Ældste Duane N. Smith Ældste Duane N. Smith
Amager: 19. marts: Maja Susanne Jensen Brock	Ældste Gordon Jensen	Ældste Gordon Jensen
2. april: Kirsten Sussi Rasmussen	Ældste Jan F. Peterson Broder	Ældste Jan F. Peterson Broder
Susan Hall Mouritzen	Bent Hall Mouritzen	Bent Hall Mouritzen
Randers: 16. april: Helga Kirstine Nielsen Mikkelsen	Ældste Terry Lee	Ældste Terry Lee

VELSIGNELSER

Silkeborg: 20. marts: Ebbe Rosenkilde og Kirsten Agnete Bjorn Rosenkildes datter, Annette Bjorn Rosenkilde, velsignet af ældste R. Wayne Stoker.

Frederikshavn: 4. april: Magnus Højmark Steffensen og Birthe Marie Højsgård Steffensens fire børn velsignet, Karen-Lise Højmark Steffensen og Poe Højmark Steffensen af ældste Blaine Ashby, Elo Højmark Steffensen og Anna-Lise Højmark Steffensen af ældste R. John Blake.

DØDSFALD:

Silkeborg: Den 20. marts døde søster Ane Petra Pedersen Emmer, 75 år gammel. Æret være søster Emmers minde!

Ordinationer:	Til:	Ordineret af:
Silkeborg: 20. marts: Abildrup Karl Peter Kristian Bruun	Lærer	Ældste DeVon S. Dennison
27. marts: Erik Hans Hansen Leth	Lærer	Broder Ebbe Rosenkilde
Odense: 20. marts: Svend Erik Pedersen Jørgen Olesen	Diakon Diakon	Broder Chr. Klokke Hansen Ældste Verlin R. Nicholes
København Nordre gren: 21. februar: Henry Hansen Kofoed	Diakon	Broder Knud Hentzen
København Søndre gren: 3. januar: Niels Erik Valentiner 28. februar: Jens Palle Hatting	Lærer Ældste	Broder Bjarne Gram Missionspræsident Levi B. Thorup

Missionærforflytninger:	Dato:	Fra:	Til:
Jan F. Peterson	2. april	København	Amager
David K. Sorensen	2. april	København	Hillerød
Andrew Lassen	2. april	København	Hillerød
Richard W. Jensen	2. april	Amager	København
Blaine R. Petersen	2. april	Amager	København
Richard Pedersen	2. april	Aalborg	Amager
Ross Poulsen	2. april	Horsens	Aarhus
Lois Christensen	2. april	København	Frederikshavn
Kirsten Hermansen	2. april	København	Frederikshavn
Inge Fanø	2. april	Hillerød	København
Ellen Andersen	2. april	Hillerød	København
Charles Petersen	2. april	København	Randers
Dennis H. Iverson	2. april	Randers	Aalborg
Stewart Gudmundsen	22. april	Svendborg	Skive
Fred Hunsaker	22. april	København	Skive
Gary Hudson	22. april	Bornholm	Aarhus
Merrell Hanson	22. april	Kolding	Fredericia
Lochiel Platter	22. april	Fredericia	Kolding
Robert L. Clark	22. april	Aarhus	Frederikshavn
Jerry Petersen	22. april	Kolding	København
Gary Larsen	22. april	Esbjerg	Missionskontoret
Donald Coleman	22. april	København	Missionskontoret
Robert J. Blake	22. april	Frederikshavn	Esbjerg
Donald Black	22. april	Esbjerg	Svendborg
Paul Jensen	22. april	Randers	Esbjerg

Bemærk: Meddelelser og billeder, der ønskes optaget i næste nummer af Stjernen, skal indsendes inden den 5. ds., og bedes sendt direkte til Stjernens kontor, ikke sammen med rapporter el. lign. til missionskontoret eller organisationerne.

MISSIONÆRANKOMSTER:

Med S.A.S. fra New York er følgende missionærer den 30. marts ankommet til den danske mission:

Dolan N. Sorensen fra Spanish Fork, Utah, beskikket til at arbejde i Amager gren.

Lloyd Dale Thorsted fra Brigham City, Utah, beskikket til at arbejde i Amager gren.

Gordon Leon Hansen fra Portland, Oregon, beskikket til at arbejde i København.

Charles W. Lamb fra Lawndale, California, beskikket til at arbejde i Horsens.

Med SAS fra New York er følgende missionærer den 19. april ankommet til den danske mission:

Waldemar L. Jensen fra Boise, Idaho, beskikket til at arbejde i Kolding.

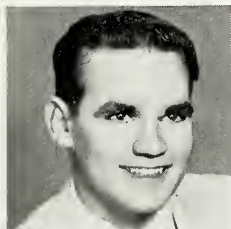
Martin David Thorne fra Nampa, Idaho, beskikket til at arbejde i Randers.

Daniel Bert Frandsen fra Panguitch, Utah, beskikket til at arbejde i København.

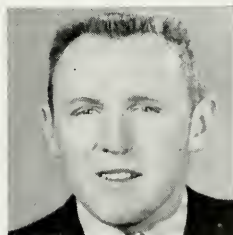
Alan Ray Cazeau fra Whittier, California, beskikket til at arbejde på Bornholm.

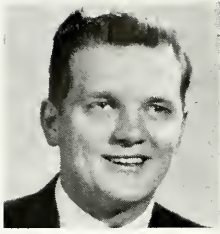
Dolan N. Sorensen

Lloyd D. Thorsted

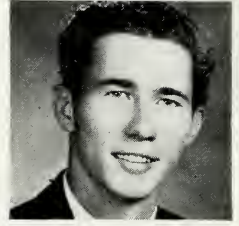
Gordon L. Hansen

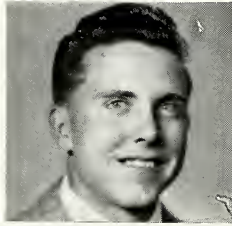
Charles W. Lamb

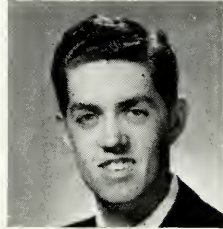
Waldemar L. Jensen

Martin D. Thorne

Daniel B. Frandsen

Alan R. Cazeau

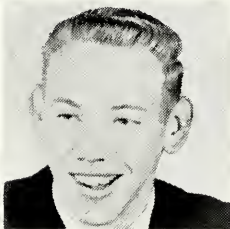
MISSIONÆRAFLØSNINGER:

Følgende missionærer er blevet hæderlig afløst fra deres arbejde i den danske mission:

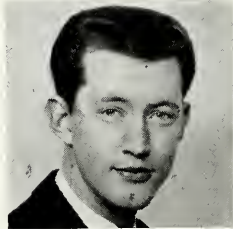
2. april: *Richard S. Ray* fra Thatcher, Arizona, efter sidst at have arbejdet i København.

Max Brothersen fra Boneta, Utah, efter sidst at have arbejdet i København.

6. april: *John James Poulsen* fra Salt Lake City, Utah, efter sidst at have arbejdet i Aarhus.

Richard S. Ray

Max Brothersen

Jim Poulsen